

[Propria w formacie pdf do pobrania](#)

VERBUM DOMINI

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes 5:1-9

Fratres: Estote imitatores Dei, sicut filii caríssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblatiónem, et hostiam Deo in odorem suavítatis. Fornicatio autem et omnis immunditia aut avaritia nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitude aut stultiloquium aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet: sed magis gratiárum actio. Hoc enim scitóte intelligentes, quod omnis fornicator aut immundus aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei. Nemo vos sedúcat inanibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolíte ergo effici participes eórum. Erátis enim aliquando tenebrae: nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitate et iustítia et veritáte.

R. Deo gratias

Bracia: Bądźcież naśladowcami Bożymi jako synowie najmilsi i postępujcie w miłości, jako i Chrystus umiłował nas i wydał samego siebie za nas na dar i na ofiarę, na wonność wdzięczności. A rozpusta i wszelka nieczystość albo chciwość niech nie będą nawet wspomniane między wami, jak przystoi świętym. Podobnie też i bezwstyd albo głupie mowy lub nieprzystojne żarty, nie należące do rzeczy, ale raczej składanie dziękczynienia. Bo o tym powinniście być przekonani, że żaden rozpustnik albo nieczysty lub chciwiec (co jest bałwochwalstwem) nie ma dziedzictwa w Królestwie Chrystusowym i Bożym. Niechże was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, bo za to nadciąga gniew Boży na synów niedowiarstwa. Nie wchodźcie więc z nimi w uczestnictwo. Niegdyś bowiem byliście ciemnością, ale teraz staliście się światłością w Panu. Postępujcie jako synowie światłości. Bo owoc światłości polega na wszelkiej dobroci, sprawiedliwości i prawdzie.

Sequéntia □ sancti Evangélii secúndum Lucam.

R. Gloria tibi Domine!

Luc 11:14-28

In illo témpore: Erat Iesus eiíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum eiecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beélzebub, príncipe dæmoniórum, eiícit dæmónia. Et alii tentántes, signum de coelo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísus desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sáttanas in seípsum divísus est, quómo do stabit regnum eius? quia dícitis, in Beélzebub me eiícere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub eiício dæmónia: filii vestri in quo eiíciunt? Ideo ipsi iúdicés vestri erunt. Porro si in dígito Dei eiício dæmónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma eius áuferet, in quibus confidébat, et spólia eius distríbuet. Qui non est mecum, contra me est: et qui non cólligit mecum, dispérgit. Cum immúndus spíritus exíerit de hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem: et non invéniens, dicit: Revértar in domum meam, unde exivi. Et cum vénerit, invénit eam scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem alios spíritus secum nequíores se, et ingrési hábitant ibi. Et fiunt novíssima hómínis illíus peióra prióribus. Factum est autem, cum hæc díceret: extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

R. Laus tibi, Christe!

Onego czasu: Wyrzucił Jezus czarta, a ten był niemy. A gdy wyrzucił czarta, przemówił niemy i zdumiały się rzesze. I mówili niektórzy z nich: «Przez Belzebuba, księcia czartowskiego, wyrzucił czarty». A inni, kusząc, domagali się od Niego znaku z nieba. Ale On, znając ich myśli, rzekł im: «Wszelkie królestwo rozdzielane niezgodą będzie spustoszone, a dom na dom upadnie. A jeśli i szatan rozdzielany był niezgodą, jakże ostoi się królestwo jego, skoro powiadacie, że ja przez Belzebuba wyrzucam czarty? A jeśli ja przez Belzebuba wyrzucam czarty, synowie wasi przez kogo wyrzucają? Dlatego oni będą sędziami waszymi. Lecz jeśli ja mocą Bożą wyrzucam czarty, tedy przyszło do Was Królestwo Boże. Gdy zbrojny mocarz strzeże domu swego, bezpieczne jest to, co ma. Ale jeżeli mocniejszy od niego nadejdzie i zwycięży go, zabierze wszystką jego broń, w której ufał, a łupy jego rozda. Kto nie jest ze mną, przeciwko mnie jest, a kto nie zgromadza ze mną, rozprasza. Gdy duch nieczysty opuści człowieka, błąka się po miejscach bezwodnych, szukając odpocznienia, a nie znajdując mówi: Wróć się do domu mego, skąd wyszedłem. I wróciwszy znajduje go umieszczonym i przyozdobionym. Wówczas idzie i bierze ze sobą siedmiu innych duchów, gorszych od siebie, i wszedłszy mieszkają tam. I stają się późniejsze rzeczy człowieka owego gorsze niżli pierwsze». I stało się, gdy to mówił, że pewna niewiasta z tłumu donośnym głosem rzekła do Niego: «Błogosławione łono, które cię nosiło i piersi, któreś ssał». A On rzekł: «Raczej ci są błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i strzegą go».

Homilia świętego Bedy Czcigodnego, Kapłana, Księga 4., rozdz. 48. (do rozdz. 11. Ewangelii wg św. Łukasza)

Ewangelista Mateusz opowiada o tym opętanym, że był nie tylko niemy, ale i ślepy. Wspomina też, że został on uzdrowiony przez Pana, tak że mówił i widział. [Mt 12, 22] A zatem w tym jednym człowieku naraz dokonały się trzy cudowne znaki: ślepy widzi, niemy mówi, opętany zostaje uwolniony od szatana. Wówczas stało się to wprowadzić zgodnie z porządkiem cielesnym, ale spełnia się codziennie, gdy nawracają się wierzący. Najpierw, dzięki wygnaniu szatana, mogą ujrzeć światło wiary, a następnie milczące dotąd usta otwierają się ku wychwalaniu Boga. I mówili niektórzy z nich: „Przez Belzebuba, księcia czartowskiego, wyrzucił czarty”. Nie mówili tego niektórzy z tłumu, ale faryzeusze, jak to świadczą inni Ewangelieści.